

УКРАЇНА

(19) **UA** (11) **106475** (13) **U**
(51) МПК

A61B 5/02 (2006.01)

G01N 33/49 (2006.01)

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ
УКРАЇНИ

(12) ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

<p>(21) Номер заявки: u 2015 10847</p> <p>(22) Дата подання заявки: 06.11.2015</p> <p>(24) Дата, з якої є чинними права на корисну модель: 25.04.2016</p> <p>(46) Публікація відомостей про видачу патенту: 25.04.2016, Бюл.№ 8</p>	<p>(72) Винахідник(и): Чопей Іван Васильович (UA), Гечко Михайло Михайлович (UA), Бичко Михайло Васильович (UA), Чубірко Ксенія Іванівна (UA), Дебрецені Крістіан Олександрович (UA)</p> <p>(73) Власник(и): ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД "УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ", вул. Підгірна, 46, м. Ужгород, 88000 (UA)</p>
---	---

(54) СПОСІБ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ЛІКУВАННЯ СИЛДЕНАФІЛОМ ХВОРИХ З ХРОНІЧНОЮ ПОСТТРОМБОЕМБОЛІЧНОЮ ЛЕГЕНЕВОЮ ГІПЕРТЕНЗІЄЮ

(57) Реферат:

Спосіб оцінки ефективності лікування силденафілом хворих з хронічною посттромбоемболічною легеневою гіпертензією, який включає порівняння стану хворих до і після лікування, причому до лікування силденафілом у хворого в стані спокою здійснюють забір 5 мл крові з ліктьової вени і визначають рідинні властивості крові шляхом вимірювання в'язкості крові на ротаційному віскозиметрі при різних напругах зсуву від 0,020 дин/см² до 8,8 дин/см², далі після лікування силденафілом проводять забір 5 мл крові з ліктьової вени і проводять аналогічне дослідження, при цьому, якщо в'язкість крові при нарузі зсуву 0,3 дин/см² зменшиться на 7,1% і більше в порівнянні з напругою до лікування, то гемореологічний результат та клінічний ефект оцінюють як позитивні.

UA 106475 U

Корисна модель належить до медицини, а точніше до кардіології, і може бути використана для об'єктивної оцінки клінічного ефекту силденафілу у хворих з хронічною посттромбоемболічною легеневою гіпертензією (ХПТЕЛГ).

Відомий спосіб оцінки ефективності лікування хворих з ХПТЕЛГ різними препаратами, в тому числі силденафілом, який полягає в порівнянні даних доплер-сигналів кровоплину в легеневій артерії при трикуспідальній регургітації порівнянні систолічного тиску в легеневій артерії - до і після лікування [1] - прототип.

Спосіб оцінки ефективності лікування проводять за допомогою доплер-ехографії наступним чином: визначають максимальну швидкість трикуспідальної регургітації ($V_{\text{максТР}}$), далі проводять розрахунок систолічного тиску в легеневій артерії по формулі Бернуллі:

$$P_{\text{ла сист}} = 4 \times V_{\text{максТР}}^2 + P_{\text{пп}}$$

В залежності від стану наповнення шийних вен оцінюють тиск в правому передсерді ($P_{\text{пп}}$): $R_{\text{пп}}$ приймається за 5 мм рт.ст. при звичайному наповненні шийних вен, при 10 мм рт.ст. при помірному набуханні шийних вен, і понад 15 мм рт.ст. при значному наповненні шийних вен.

Суть способу - це порівняння систолічного тиску в легеневій артерії до і після лікування силденафілом.

Але такий спосіб не забезпечує достовірну інформацію дієвості клінічного ефекту застосування препарату силденафілу, так як тиск в легеневій артерії може зовсім не змінюватись при наявності позитивного клінічного ефекту (тобто зникнення задишки, ціанозу, тахікардії, болей, кашлю, запаморочення).

Задачею корисної моделі є об'єктивізація клінічного ефекту силденафілу у хворих із хронічною посттромбоемболічною легеневою гіпертензією.

Поставлена задача вирішується таким чином, що спосіб оцінки ефективності лікування хворих з ХПТЕЛГ, який включає порівняння стану хворих до і після лікування, згідно з корисною моделлю відрізняється тим, що до лікування силденафілом у хворого у стані спокою здійснюють забір 5 мл крові з ліктьової вени і визначають рідинні властивості крові шляхом вимірювання в'язкості крові на ротажному віскозиметрі при різних напругах зсуву від 0,020 дин/см² до 8,8 дин/см², далі після лікування силденафілом проводять забір 5 мл крові з ліктьової вени і проводять аналогічне дослідження, при цьому, якщо в'язкість крові при нарузі зсуву 0,3 дин/см² зменшується на 7,1 % і більше в порівнянні з напругою до лікування, то гемореологічний результат та клінічний ефект оцінюють як позитивні.

Запропонований спосіб оцінки ефективності лікування силденафілом хворих з хронічною посттромбоемболічною легеневою гіпертензією має суттєві переваги над способом-прототипом, а саме в дослідженні встановлено, що позитивний клінічний ефект силденафілу по суб'єктивній ознаці завжди поєднується з позитивним гемореологічним результатом лікування, при цьому зниження систолічного тиску в легеневій артерії може і не бути.

Спосіб здійснюється наступним чином:

Приклад 1. У хворого Б. у висхідному стані відмічалось 6 нападів задишки, 5 епізодів тахікардії на добу, вихідний систолічний тиск в легеневій артерії - 60 мм рт.ст., густина крові [η] при нарузі зсуву 0,3 дин/см² складала 28,0 спз. Після застосування лікування силденафілом напади задишки зникли. Але систолічний тиск в легеневій артерії залишився попереднім 60 мм рт.ст., тобто він не став відображенням клінічного покращення стану хворого. При цьому густина крові [η] зменшилась до 19,1 сіті, тобто відмічалось співпадіння клінічного та гемореологічного результатів лікування.

Приклад 2. У хворого Ш. у висхідному стані відмічалось 6 нападів тахікардії та задишки на добу, систолічний тиск в легеневій артерії складав 62 мм рт.ст., густина крові при нарузі зсуву 0,3 дин/см² складала 28,3 спз. Після лікування силденафілом напади задишки та тахікардії зникли, систолічний тиск в легеневій артерії майже не змінився (61 мм рт.ст.), густина крові при нарузі зсуву 0,3 дин/см² зменшилась до 20,2 спз.

Приклад 3. У хворого Н. у висхідному стані відмічалось 8 нападів задишки, поєднаної з тахікардією на добу, систолічний тиск в легеневій артерії 65 мм рт.ст. Густина крові при нарузі зсуву 0,3 дин/см² складала 28,2 спз. Після лікування силденафілом напади задишки та тахікардії зменшились до 1, систолічний тиск в легеневій артерії не змінився (65 мм рт.ст.), густина крові зменшилась до 21,0 спз.

У вказаних прикладах клінічний ефект підтверджується гемореологічним.

Запропонований спосіб достовірно об'єктивізує клінічне покращення стану хворих з хронічною посттромбоемболічною легеневою гіпертензією після проведеного лікування силденафілом, зменшує кількість ускладнень, так як відпадає необхідність проведення доплер-ехокардіографії, що особливо проблематично у хворих різних вікових категорій, з тахіаритміями, недостатністю кровообігу, коморбідною патологією.

Корисна модель може бути використана у кардіологічних відділеннях лікувальних закладів, кардіологічних центрах тощо.

Джерело інформації:

1. Yock P.G.ct all. Circulation, 1984, vol. 70, p.657-669 - [Прототип].

5

ФОРМУЛА КОРИСНОЇ МОДЕЛІ

Спосіб оцінки ефективності лікування силденафілом хворих з хронічною посттромбоемболічною легеневою гіпертензією, який включає порівняння стану хворих до і після лікування, який **відрізняється** тим, що до лікування силденафілом у хворого в стані спокою здійснюють забір 5 мл крові з ліктьової вени і визначають рідинні властивості крові шляхом вимірювання в'язкості крові на ротаційному віскозиметрі при різних напругах зсуву від 0,020 дин/см² до 8,8 дин/см², далі після лікування силденафілом проводять забір 5 мл крові з ліктьової вени і проводять аналогічне дослідження, при цьому, якщо в'язкість крові при нарузі зсуву 0,3 дин/см² зменшиться на 7,1% і більше в порівнянні з напругою до лікування, то гемореологічний результат та клінічний ефект оцінюють як позитивні.

10

15

Комп'ютерна верстка В. Мацело

Державна служба інтелектуальної власності України, вул. Василя Липківського, 45, м. Київ, МСП, 03680, Україна

ДП "Український інститут інтелектуальної власності", вул. Глазунова, 1, м. Київ – 42, 01601